

2. søndag i påsken

Evangeliet i dag hos evangelisten Johannes fortæller om en konflikt mellem Jesus og hans jødiske landsfæller. Overhør konflikten, dvs. gå bag om modsætningerne, og se frugterne, hav øre for pointerne med Jesu ord.

Hør mere end en konflikt i ordene i dag. Dvs. hør andet og mere end en strid på evangelisternes tid mellem jøder og kristustroende.

Hør mere end en standede diskussion mellem jødedom og kristendom. Kristendommen har rod i Det gamle Testamente. Gammeltestamentlige tanker, begreber, love og fortællinger spiller med og bliver fornyet og finder klarhed og opfyldelse gennem Jesu mund og liv. Skabelse og velsignelse, drømme og profetier bæres med.

Konflikten og modsætningen er som sagt den mindste del af evangeliet i dag. Uddrag i stedet tre frugter af Jesu ord:

✠

For det første tydeliggør Jesus i sin tale, at kristentro er for alle.

Kristentro er ikke kun for ét bestemt folk, kristentroen rækker ud over etnicitet, race og køn. Jesus siger det med ordene, at hvis den kristne er som et får, så vil det kende sin hyrdes stemme og følge ham. Jesus vil kendes ved alle dem, der følger hans stemme, ikke kun dem, der har en bestemt mand eller kvinde som far eller mor.

Kristendommen er universel, er for enhver, som følger Jesu stemme.

✠

For det andet styrker Jesu ord os i at vi kan og skal have tillid til Gud. Han er vores hyrde. Jesus, Guds søn, er den gode hyrde, som kender sine får.

Se hyrdebilledet som et udtryk for, at Gud ikke glemmer det menneske, han har skabt. Han rækker ud efter os, også der, hvor vi synes kun overladt til os selv, plaget af isolation, ensomhed, sygdom og død. Jesus er den gode hyrde, som går med os, der hvor vi ikke selv slår til, ja helt ned selv i dødens skygge for at rive os ud af dens garn.

α

Endelig for det tredje lærer vi nu en stemme at kende, den gode hyrdes stemme, som er kærlighedens stemme. Den stemme skal vi følge.

Hyrdens stemme er ikke, hvilken som helst stemme. Vi skal følge den ikke pga. stemmens klang, dens milde røst og særlige stemmeføring. Men vi skal følge den, fordi det er den stemme, som hjælper os med at sætte os selv til side for at komme andre i møde. Den får os til glemme spørgsmål om egen vinding for i stedet at få os til at fokusere på hinanden, vores næste, nær som fjern. Den hjælper os med at bære over med hinanden, giver os håb om at andre

forhåbentlig stadigvæk kan vil bære over med os hver især.

Vi lærer af denne stemme, hvad egentlig har betydning og værdi. For denne stemme formaner os til ikke at søge os selv, men leve vores liv båret af den gudsgivne treklang: troen, håbet og kærligheden. Hvor størst af alt er kærligheden.

Den stemmer kalder på os hver især i evangeliet i dag, Gud hjælp os til at leve ud af din kærlighed, kraft og nåde. hjælp os i at være tålmodige, ihærdige, ikke søge vores eget, ikke bære nag, og aldrig finde glæde i uretten. Hjælp os, Gud.

I Jesu navn. Amen